

V R T E C.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 6.

V Ljubljani, dne 1. junija 1908.

Leto 38.

Ob žetvi.

Priklanja na polju se klas
pod srpom žanjic.
Čez polje gre pesmice glas
do tihih goric.

Škrjanček visoko hiti
pod sinje nebo,
moj znanček veselo drobnj
in poje tako:

„Le enkrat samo je odprt
mladosti ti raj,
enkrat samo pride na vrt
življenja ti maj.

Zdaj sije tî sreče sijaj,
navžij se ga zdaj;
zdaj lije nebo ti svoj slaj,
napij se ga zdaj!

Ko vesna ostavi nam vrt,
mladosti ni več;
jesen ko pregrne svoj prt,
radosti ni več . . .“

Priklanja na polju se klas
pod srpom žanjic;
čez polje gre pesmice glas
do tihih goric . . .

Bogumił Gorenjko.

